

НЕЗАКОНИТ ШТРАЈК - ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

Запослени који обустави рад супротно Закону о штрајку чини повреду радне обавезе без обзира што му у то време послодавац не даје радне налоге.

Из образложења:

"Тужиоцу је отказан уговор о раду због учињене повреде радне обавезе зато што је у периоду од 1. до 4. септембра и 7. септембра 2009. године долазио на посао али се није налазио на свом радном месту нити је радио већ је са већом групом радника обуставио рад зато што запосленима нису биле исплаћене зараде за период од неколико месеци.

Код тако утврђеног чињеничног стања правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен јер су у конкретном случају испуњени услови за отказ уговора о раду од стране послодавца по основу члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду.

Запослени је својом кривицом учинио повреду радне обавезе с обзиром да у периоду од неколико дана није уопште испуњавао своје радне обавезе налазећи се у незаконитом штрајку.

Наиме, да би штрајк био законит морају бити испуњени следећи услови: да одлуку о ступању у штрајк или штрајк упозорења код послодавца донесе орган синдиката одређен општим актом или већина запослених (члан 3. Закона о штрајку); да се одлуком о ступању у штрајк утврђују захтеви запослених; време почетка штрајка; место окупљања учесника у штрајку ако се штрајк испољава окупљањем запосленог и штрајкачки одбор који заступа интересе запослених или у њихово име води штрајк (члан 4). Штрајкачки одбор је дужан да штрајк најави достављањем послодавцу одлуке о ступању у штрајк најдоцније пет дана пре почетка одређеног за почетак штрајка односно 24 часа пре почетка штрајка упозорења (члан 5).

Само законит штрајк који је организован и вођен по напред цитираним правилима не представља повреду радне обавезе и не може бити основ за покретање поступка ради утврђивања дисциплинске или материјалне одговорности запосленог и не може имати за последицу престанак радног односа (члан 14. закона).

Из цитиране одредбе произилази да учесник у штрајку који је незаконит не ужива заштиту од отпуштања (отказа), па како је тужилац (што он и не оспорава) са групом радника обуставио рад супротно правилима цитираног Закона о штрајку то је учинио повреду радне обавезе због које му је могао престати радни однос по вољи послодавца.

Неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је решење о отказу незаконито бог повреде правила о достављању из члана 185. Закона о раду. Евентуална повреда правила у достављању би била од значаја код оцене благовремености тужбе (у конкретном случају небитна јер је тужба ради побијања решења о отказу благовремена).

Такође су неосновани ревизијски наводи у којима се истиче да послодавац није давао радне налоге запосленом нити је пружио доказе (број налога, предмет

налога и време извршавања посла), због чега нису испуњени услови за отказ, јер се одсуством са места рада и незаконитим штрајком испољава јасна намера запосленог да се радни налози не извршавају".

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев2 690/2014 од 26.12.2014. године, утврђена на седници Грађанског одељења 07.04.2015. године).